

Urunk születése: Karácsony – Ünnepi mise*A év*

1-4 oldal

Olv.: Kiv 32,7-11.13-14 – 1Tim 1,12-17 – Lk 15,1-32

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Az új élet születését ünnepeljük. Éjszaka arról elméltünk, hogy mi az Isten világmegújítási terve. Ma ez a bevezető ének válaszol is rá, az ő neve: a nagy határozat hirdetője. Adventnek vége van, az emberiség adventjének is, hiszen megszületett a Messiás, a Megváltó, és az Isten világmegváltó tervének Ő a beteljesítője. A kérdés csak az, nála keresi-e az emberiség a megoldást, vagy sem. És nekünk is döntenünk kell. Nála akarjuk-e a megoldást megtalálni, vagy figyelünk azokra, akik különböző ígéretekkel elének állnak, aztán mindig rájött az emberiség arra, hogy nagyon kevesen vannak, akik igazi megoldással állnak elének. Minden egyes emberi megoldásból is csak az használható, ami valamiképpen az Isten megoldási tervét tartalmazza. Ha nem, akkor vagy emberi szélhámosság, vagy emberi tévedés, vagy emberi rosszakarat. Mindenesetre ma, Karácsony szent ünnepén, nekünk is a lehetőséggel élni kell. Nem lesz nyilvános kérdezés, mindenkinek a maga szívében kell ezt a kérdést megválaszolni. Csak egyről ne feledkezzünk meg. Utolsó órái éli az európai kereszténység. Gondoljanak az utánunk jövőkre, az előttünk lévő Magyarországra. Vagy ha így nevezzük, a királyi Magyarország, a Szent István-i Magyarország egy olyan örökséget hagyott ránk, amely nagy nem nemzetté tett bennünket. Ma rajtunk áll, hogy az utánunk jövőkre mi milyen örökséget hagyunk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagyon szeretem karácsony reggelén a pásztorokat középpontba állítani, mert ők voltak azok abban az időben, ebben a születés történetben, akik azonnal útra keltek, amikor a hírt hallották. Tegnap délután, amikor a hajléktalanokkal beszélgettünk és közös szentmisénk volt, nagyon érdekes volt, hogy pontosan erre a szempontra hívták fel egymásnak a figyelmét, hogy íme, a pásztorok az angyalok üzenetére milyen fogékonyak voltak. Persze előtte beszéltem az angyalokról nekik, hogy milyen fontos az angyalok szerepe az ember életében. Akár Jézus születéstörténetében is, hányszor szerepeltek angyalok: Mária követe, József követe, aztán Erzsébet, Zakariás. Szóval újra meg újra az isteni követek megjelentek és ezek a szereplők, akik az Isten üdvtervében, történetében fontos személyek voltak, mozdultak.

A pásztorok hallották, amit hallottak és azonnal indultak és továbbadták a hírt, és mindenki csodálkozott, azok is csodálkoztak, akik aztán hallották ugyanazt, amit a pásztorok hitelesen előadtak, mégse mozdultak. Hát én se szeretnék gügyögni, tudom, hogy a pici babákhoz gügyögni szoktak a felnőttek, föléjük hajolnak és értelmetlen hangokat hallatnak, mert a kicsi gyerek a hangra figyel, nem arra, amit esetleg mondanak neki. Én most azt szeretném, hogy a pásztorok példája nyomán ne egy gügyögést várjanak tőlem, hanem az üzenetet szeretném ismételni és azt szeretném kérni, ahogy a szentmise bevezetőjében is mondtam, hogy az isteni ajánlattal foglalkozzunk. Mert ha hallatlanba vesszük, akkor egyszer csak elnémul az Isten. Egyszerűen azért, mert az Istennek mi vagyunk a szócsövei, mi vagyunk azok, akik a pásztorok nyomán tovább kell, hogy adjuk a jó hírt, a megoldásnak a jó hírét. Hát, ha nem megy ez tovább, akkor itt valami nagyon nagy baj van a készülékünkkel.

Mindenesetre kedves jó Testvérek, nagy örömnapp Jézus születésének az ünnepe. A világ, mégpedig a világnak azon tagjai, akik befogadták az üzenetet, azok Isten gyermekeivé váltak.

Tegnap éjszaka arról is beszéltem, hogy ez az üzenet nem olyan, mint egy rendszerváltozás. Üzenet, amit ha beengedünk az életünkbe, beengedünk a szívünkbe, akkor ez az üzenet ott elkezd érlelődni. Mint ahogy Mária szívében is érlelődtek a szavak, amiket a pásztorok mondtak. És talán kevésszer gondolunk erre is, hogy Mária jól megérlelte ezeket az igazságokat az életében. Mert az, amit tudunk Jézus gyermekségtörténetéről a Szentírás-magyarázók szerint, azt mind Máriának köszönhetjük, mert Mária volt a szócső, Mária volt az, aki az érdeklődőknek azokat a belső élményeket, azokat a történeteket, amik az ő szívében mentek át, továbbmondta. Máriára hivatkozik Lukács is, az Apostolok cselekedeteinek ugyancsak szerzője, és döbbenet vették tudomásul a hallgatók, az apostolok hallgatói, hogy már ebben is szembetalálkozhatunk Mária sajátos küldetésével és szerepével.

Testvérek, Angelus Silesiusra érdemes odafigyelni, hiszen ma Jézus test szerinti születésére emlékezünk meg Jézus kegyelmi örökszületésére, és ezzel kapcsolatosan mondja Silesius: ezerszer megszülethet Jézus – azt hiszem, ő százat mondott, én egy kicsit túlzok – akkor is hiába született meg, ha a mi szívünkben nem születik meg. Hát erről van szó, és ma a szívünk sorsáról, a szívünk ügyéről van szó. Hiszen így kezdődik a híradás: ma. Ez a ma az örök ma. Ma megszületett Üdvözítőnk – Jézus test szerinti születését kezdi így a híradás, de ma is ma van, és ez a ma az örök ma, az ember örök mája. A kérdés az, hogy ma, holnap, holnapután megszületik-e Jézus a szívünkben, mert addig, ameddig nap van, addig az Isten a napot elsősorban ezért adja, hogy az ember észhez térjen és az isteni tervet beengedje az életébe.

Mert különben, ha nem ez történik meg, akkor reggeltől estig, mint ahogy most, az elmúlt száz nap alatt, reggeltől estig avval foglalkozik az egész világ, hogy háború van. Egyébként egy évvel ezelőtt is volt háború, meg két évvel ezelőtt is, és minden nap van háború sajnos. A háború sose szűnik meg a világban, egyszerűen azért, mert az emberek nem az Isten tervei szerint formálják, alakítják az életüket, hanem akik nem fogadták be a világosságot, azok jobban szeretik a sötétséget. És a sötétség a halál világa, a sötétség annak az embernek az útja, aki a maga útját járja. Micsoda örülség magam útját járni! Hát el akarunk magányosodni, el akarunk szigetelődni? Függetlenek akarunk lenni mindentől, Istentől, embertől? Miközben még levegőt se tudunk venni Isten nélkül, meg akár nyugodtan mondhatom, a másik ember nélkül sem. Ostoba gondolat az, ami annak az embernek a szívében születik meg, aki úgy gondolja, hogy egyedül meg tudja oldani az élete kérdését.

Egyébként, ahogy mondtam az adventnek vége van. Akkor vége lett, most pedig az advent mindaddig tart, külön-külön mindegyikünk életében, amíg nem válaszolunk Istennek. Vagy azt mondjuk neki, hogy nincs rád szükségem, vagy azt, hogy Istennel szövetségben akarja az ember az életét élni, azzal az Istennel, Aki igazolja a mi életünket. Erről sokat beszéltem az elmúlt hónapokban, azzal, hogy szeret bennünket, ezzel kifejeződik az, hogy értünk van. Ezért az élet igazsága az, hogy az Isten azt mondja: szeretlek, és az ember azt mondja a másiknak, hogy szeretlek, érted vagyok, nem magamnak élek, nem magamért vagyok. Isten nem magáért él, Isten önmagának tartozik azzal, hogy nekünk életet adjon, nemcsak a születésünkkel, hanem a megújulásunk által. És hát egymással való kapcsolatunk: hát nem tudunk egymás nélkül élni, szükségünk van egymásra. Viszont ez nem óhaj, nem álom, hanem ezt az egymással kapcsolatot meg kell teremteni. Ez nem óhaj, hanem valóban igazi összetartozás szeretetben, amely szeretetben ott van az Isten, szeretetben, amely szeretet arról szól, hogy meghalok önmagamnak, hogy a másikért élhessek.

A kérdés eldőlt. Ez a mai ünnep valóban erről szól, eljött a Megváltó, elhozta az Istent közénk, tanít bennünket, példát ad nekünk, hogy új életünk legyen az Ő tanítása nyomán, az Ő útján. Ez az új élet megvalósulhat és ebben az a csoda, Testvérek, hogy még szentnek se kell lenni. Mert nem úgy van ám, hogy az ember elhatározza, hogy szent lesz, aztán szent is lesz. Az élet út, és ezen az úton sokat tévedünk, sokat hibázunk, de ha a hallásunk megmarad, a

szívünk érzékenységet megmentjük, akkor még az utolsókból első is lehetnek, mert az Isten szeretete nagyobb nálunk.

Gondoljunk, Testvérek, arra, amit az ókori világ mintha egy kicsit jobban értett volna, mint mi értünk. A nyugati világ, a mi nyugati világunk az európai világ elsősorban, hiszen a többi földrész népei az európai kereszténység közvetítése folytán találkoztak az Istennel, és ez az Istennel találkozás az ember haladását is elhozta. Hiszen az Isten ránk bízta, hogy vegyék kezetekben a világot, a földet hajtsátok uralmatok alá, uralkodjatok rajta. Az egyistenhitnek köszönhetjük a technikai civilizációt is, és ez mind a kereszténységben született Európának az ajándéka az összes többi földrész népe számára. És erre hol tartunk ma? Ez az Európa mindezt a múltját megtagadta, ami mögötte van, az nem igaz. Progresszió, haladás. Hogy hova haladunk, hova megyünk? Kit érdekel? A fontos az, hogy egy lépést megint teszek. Csak a kérdés az, hogy ez a lépés az élet útját készíti, vagy pedig a sötétségben belemegyünk abba a világba, amelyből nincs kiút, mert ez az egoista, individualista ember életét jelenti.

A keletiek, milyen érdekes, valójában a nyugatiakkal szemben ünnepelték meg a krisztusi születést, de sajátos módon. Ugye az év legsötétebb napja a mi égövünkön december 21-e. Fájdalmas, az egyik legnagyobb diktátor is ezen a napon született, úgy hívják, hogy Sztálin, de ez csak inkább érdekesség. Hát én meg június 4-én születtem, az meg Trianon, úgyhogy ezekkel azért nem kell különösebben foglalkozni, nem ez dönti el az életünket, hogy ki, mikor született. De ez nagyon érdekes, hogy amikor Jézus megszületett az volt a forduló, amikor a sötétség visszaszorul és hosszabbodtak az éjszakák, és nem véletlen hogy a keleti népek, a pogány népek napimádók voltak, és ők, ezt az eseményt, amikor ez a forduló van, Sol Invictus-nak nevezték el, a legyőzhetetlen nap napja volt ez az ő szemükben. És amikor Jézus Krisztus megszületett azt mondták a Sol Invictus-ra utalva, hogy Jézus a legyőzhetetlen világosság. Aki Jézussal találkozik, az olyan életre jut, amit semmiféle sötétség nem tud legyőzni. Nagyon sajátos, ugyanakkor ezzel ők el is intézték a kérdést, mert ők nem ünnepeltek születésnapot, Jézus születésnapját sem ünnepelték külön, mert azt mondták, hogy a születés az egy tény, az egy adottság, születés ígéret. Ott van Ádám, fogja a karján a kis gyereket, mekkora ígéret! Én is izgultam érte, hogy ez a gyerek szülessen meg és örültünk velük együtt és mindannyian, akik ismerjük őket, meg mindenkit, akit ismerünk, mert mindenkinek az életében a nagy esemény, amikor egy kisgyerek a világra jön. Mi lesz ebből a gyerekből? Mekkora ígéret!

De a keleti pogány ember azt mondja, ez egy ígéret, majd a végén nézzük meg, hogy mire jutott. Bölcsebb. És éppen ezért a keleti keresztények is elsősorban Jézus feltámadásának a misztériumával foglalkoztak. Isten misztériuma, a teremtés Istene, Isten a megváltás Istene, Isten az újjászületést szolgáló Isten, és ez ennek a kicsi gyerekek az életútja végén bontakozik ki. És ők a Húsvétot ünnepelték. Ezért a Húsvét egyébként is a legnagyobb ünnep, mert a Húsvét mutatja meg, hogy mire juthat egy ember, függetlenül attól, hogy a világ mit művel vele. Jézus Krisztust megölhették, keresztre húzhatták, mégis neki van igaza. Hát van más igazság, mint az, hogy valaki az emberért, a másik emberért az életét is kész odaadni? Hát ebből élünk, ebből az igazságból, egymásnak az áldozatából. és ezek a keleti keresztények ezért a megváltás misztériumában éltek és foglalkoztak azzal, hogy ha valaki az Istenhez tartozik, akkor mivé lehet. Mi, nyugatiak 400 év késéssel jutottunk el ide, ahol ők voltak. A nyugati keresztények csak a IV. század vége fele gondoltak mindezekre, aminek a birtokában voltak a keletiek. ezért ők még a mai napig is Vízkeresztkor ünnepelik a jézusi születést, mert akkor nyilatkoztatja ki Jézus önmagát az egész emberiségnek, Epifánia: az Úr megnyilatkozása a világ minden embere számára. Jézus nem Európáért, Jézus nem Izraelért, ha már ott született, vagy akkor Palesztinának hívták. Jézus mindenkiért.

Mindenesetre, mi nyugatiak, pár száz évet késtünk. Jeruzsálemben is Betlehemben is, akkor vették át a keletieknek ezt a gondolkodását, és Jézus születésekor három misét tartottak a

negyedik század után, Nagy Konstantin utáni időkben vagyunk. Első misét Jézus születése Bazilikájában, amit az ő születési helye fölé emeltek, a második misét a szenvedés Bazilikájában, ahol Jézus meghalt, a harmadik misét meg Jeruzsálem legnagyobb templomában, mert be akarták pótolni azt, amiben lemaradtak.

Testvérek! Mindenesetre ma nekünk azon kell elgondolkodni, hogy azt az isteni ajánlatot, amit ez az ünnep elhozott nekünk, komolyan tudjuk-e venni. Akik befogadták, azok Isten gyermekei lehetnek, ami azt jelenti, hogy a világosság fiai, ami azt jelenti, hogy a másik emberért élünk, mert szeretjük. És mindenkit, nem a kiválasztottakat, ezért, azért, amazért szeretlek téged. nem. Ezt is szabad, csak a másikat sem lehet elhagyni és kihagyni. Fokozatok lehetnek, de a szeretetről lemondani nem lehet, ha Isten van. Tehát az új élet ajánlata, szeretni, mert a másikért vagyunk, nem önmagunkért vagyunk. A másik ember akarja tőlünk ajándékképpen kapni az életet, ahogy az Istentől kapja mindegyikünk. Az új élet Jézus Krisztus példája szerinti élet, aki azt mondta, hogy azért jött, hogy szolgáljon. Őt nem kell kiszolgálni, az új életbe nem a szolgasereget toborozzuk maguk köré, az új életben mi akarunk mindenki életén segíteni, mert összetartozunk, mert szövetségben vagyunk, a másikért vagyunk. Éjszaka is mondtam, nagyapámtól hallottam, életemben először, öt éves koromban, amikor azt mondta, édes fiam, az élet arra való, hogy elajándékozzuk. Mert az élet nem a miénk, azt oda kell adni, az élet szolgálat. És én magam sem tudom, mintha valamit megsejtettem volna ebből az igazságból.

Mindenesetre biztos, hogy ez az új élet, kedves Testvérek. Karácsony van Jézus test szerint eljött közénk, Jézus ma is itt van és azt várja, hogy vele találkozzunk és akkor kezdődik el a mi igazi életünk, ha a vele való találkozásban megtaláljuk életünk értelmét. És akkor lesz Magyarország, akkor lesz Európa. Akkor ez azt jelenti, miniszterelnök úr nyilatkozatában olvastam, hogy ő a magyarok oldalán áll, hát hol a csudába állna. Hát persze vannak sokan, akiket választottunk és nem a mi oldalunkon állnak, de ez egy gyalázat. Én most azt mondom, hogy a magyarok oldalán van minden magyarnak a helye. Ez a mai, idei Karácsonynak is egy nagyon fontos üzenete, de ezt megelőzi: minden keresztény embernek Jézus oldalán van a helye, és akkor összezárukt minden és találkozik minden gondolat és az ember minden vágya kifejeződik ebben. Csak ennek az ára igen nagy, az ember önmagával fizet, az életével fizet. De ennél jobb üzletet nem tehet az ember, mert mindenre Isten válaszol. Isten pedig szavatartó, érdemes Hozzá mérni az életünket!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! A következő napokat nézzük, ez egy nagy futás lesz. Holnap ugye munkaszüneti nap van, ünnepi miserend lesz, Karácsony másnapja, a vértanú Szent István diakónusnak az ünnepe. Nem véletlenül került Karácsony ünnepe mellé, gondoljunk a keletiekre, akik a Húsvét misztériumát ünneplik elsősorban. A vértanú az igazi, Krisztussal együtt élő ember. Kedden Szent János Apostol evangélista ünnepe lesz, ő is egy nagyon, nagyon Isten közeli ember volt. 28-án Aprószentek, akik Heródes áldozatai voltak Jézus Krisztus miatt. Aztán pénteken talán az egyik legfontosabb ünnep, Szentcsalád vasárnapja. Hátha valahol, akkor Magyarországon ezt nagyon meg kellene ünnepelni. Szombaton az év utolsó napja, Szilveszter. Hát jó lenne akkor is köszönetet mondani, mégiscsak mi itt maradtunk még, és megköszönni Jóistennek. Aztán vasárnap éppen elseje, Újév első napja. Próbáljanak a testvérek ehhez a sok-sok feladathoz igazodni, van miért könyörögni, van miért esedezni, van miért hálát adni, tehát jó lenne méltóképpen ünnepelni.

+ Á L D Á S +